

Revista nº3/2010

Jo!

La revista de l'I.E.S Joan Oró

Jo!

La revista de l'I.E.S Joan Oró

Ens tor-

nem a trobar un altre cop, un nou curs escolar acaba i presentem la nostra revista amb una sèrie de textos diversos, com divers és el món del nostre institut. Trobareu entrevistes, articles, opinions, ressenyes de les sortides realitzades durant l'any etc.

A través de les seves pàgines es pot observar el treball d'alguns dels alumnes del nostre centre i també fer un recorregut pels principals esdeveniments que han passat durant aquest curs.

Agraïm la col·laboració d'alumnes, departaments i professors.

Finalment dir que hem volgut també des de les nostres pàgines retre un homenatge a la nostra companya Marisa Albelda.

Il·lusionats i confiant en què els temes tractats a la revista siguin del vostre interès, us convidem a llegir les nostres pàgines i també us animem a participar en la propera.

Edició i maquetació:

Adrián González

Anna Mª Cases

Amb la col·laboració de:

Katherine Escalante

Ainoa Luzón

Tamara Subi

Alejandra Gallego

David Calderón

Adrián González

Andrés Carrasco

Albert Gil

Fernando Llorente

Nadia Hita

Toni Vernet

Miriam Espinar

Maria José Juárez

Jennifer Cuaresma

Maria Salomón

Belén Villalobos

Belén Castro

Laura Serrano

Eva Urteaga

Cristina Granados

Montse Zapata

Laura Prieto

Jordi Llopart

Aïda Chammas

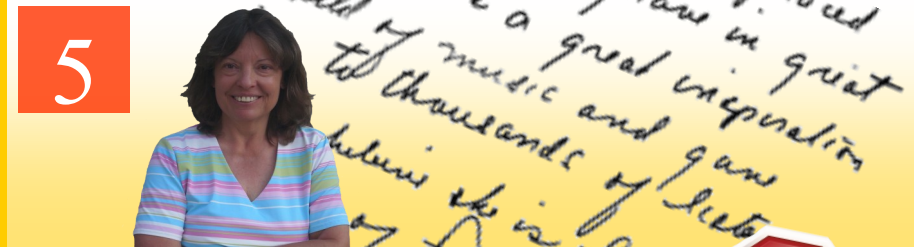
Aula d' Acollida

Sandra Navarro

Dept. d' automoció

3

5

8

11

14

16

18

20

UN DIA A LA RÀDIO

RM Ràdio Mataró (Belén Villalobos,

Foto: Belén Villalobos, Laura Serrano, Cristina Granados i Laura Prieto

RM Ràdio Mataró (Belén Villalobos, Laura Serrano, Cristina Granados i Laura Prieto).

Quatre alumnes de segon d'ESO del nostre institut han anat a passar un dia a la ràdio, han visitat els estudis de gravació de RM Ràdio Mataró.

El seu objectiu era conèixer com funciona la ràdio per dins i entrevistar a una de les seves locutores de ràdio, la María José Cordero.

A continuació reproduïm l'entrevista que li van fer a aquesta locutora de ràdio:

-Hola, bon dia!

-Bon dia!

-A què et dediques?

-Sóc locutora de ràdio.

-Amb qui treballes?

-Treballa en una emissora que es diu RM Ràdio Mataró, aquesta emissora és del grup tele-taxi del Justo Molinero, que segur que heu sentit parlar d'ell. Ell té un grup d'emissores entre les que estan RM Ràdio a Mataró. Aquesta emissora va ser la que ell va crear després de que li tanquessin ràdio tele-taxi a l'any 84. Li van tancar la *ràdio tele-taxi* i ell va començar a treballar amb aquesta emissora, que en aquell moment es deia Ràdio Mataró i, amb el temps, va ser RM Ràdio. Ara, som ja una emissora que treballa amb tota legalitat des de fa més de 25 anys.

-T'agrada la teva professió ?

-Sí molt, a més és que és molt divertida. Us podeu imaginar el que és treballar escoltant música? Això és precisament el que jo faig i parlar amb la gent, que també m'agrada molt.

-T'estudies un guió diari o ets tu mateixa?

-No, jo sóc jo mateixa pel tipus de ràdio que fem. És diferent fer una ràdio de notícies, una ràdio informativa o una ràdio de reportatges, on aleshores sí que t'has de preparar un guió. Però parlant amb la gent i posant música sóc jo mateixa.

El que sí que preparam i amb molta cura és la publicitat. →

—> Com vosaltres sabeu a la ràdio vivim de la publicitat. Clar, nosaltres els locutors i les persones que treballem a la ràdio hem de cobrar per poder viure. I la gent quan escolta la ràdio no paga res.

Els nostres anunciants són el més important que tenim, sense ells no podríem existir.

-Et truquen moltes vegades a diari?

-Sí, de fet cada cop que aquí a la ràdio diem que volem una trucada, en aquell moment ja sona el telèfon; bé, en realitat no sona. Aquí el que veiem són unes llums de diferents colors. Les de color vermell són les del telèfon, indiquen que tenim una trucada d'un oient.

I sí, que en tenim moltíssimes cada dia, perquè la gent sap des de fa molt temps que nosaltres posem música i dediquem cançons, i ja se saben el telèfon de memòria.

-I has fet moltes entrevistes a famosos?

-Sí, sobretot a artistes, cantants..., perquè com sabeu aquesta és una ràdio musical. I, també a polítics, ja sabeu que són molt llestos i vénen a la ràdio sobretot quan és temporada d'eleccions. Vénen molts polítics que es presenten per ser alcaldes, presidents o regidors.

-Quantes hores treballes a diari aproximadament?

-De programa són tres hores, de quatre a set de la tarda. Molta gent quan dic que tinc aquest horari diu que tinc molta sort perquè només treballo tres hores, però en realitat

no és així.

Jo pel matí estic aquí preparant tota la música, la publicitat, gravant coses, etc., i en realitat no et sabria dir el número d'hores. Hi ha dies que m'hi passo tot el matí i hi ha dies que hi estic menys hores.

-Quina música fiqueu a la ràdio?

-Aquesta ràdio és una ràdio que està especialitzada en música espanyola i en espanyol. Sabeu que hi ha molts artistes que no són d'Espanya, que són d'Amèrica del Sud, però que canten també en espanyol.

Música de tots els estils. Molta gent es pensa que nosaltres només posem música flamenca o sevillanes. Sí, que és cert que posem molta d'aquesta música, perquè quan va començar la ràdio posava aquest tipus de música, però en realitat ara posem música de tots els estils, en castellà o en català, que hi ha molts grups que canten en català.

-Quina carrera vas estudiar?

-Jo he estudiat periodisme. Ara és una carrera que dura quatre anys, però quan jo estudiava durava cinc anys. Fèiem dos anys de general, i després hi havia els últims anys de la carrera en què podies especialitzar-te, o bé en periodisme, com vaig fer jo, o bé en publicitat. Jo vaig començar a treballar l'últim curs de periodisme.

Quan portes treballant en aquesta ràdio?

-Em sembla que són quinze anys ja, aproximadament.

-On es troba aquesta ràdio?

-Doncs, els estudis d'aquesta ràdio es troben aquí a Mataró, que són els que esteu veient vosaltres, les oficines i tot. Però, en realitat, des de la torre de Collserola surten les diferents emissions per Barcelona i després hi ha repetidors.

-Què és el que més t'agrada de treballar a la ràdio?

-Hi ha moltes coses que m'agraden el que més és el tracte amb la gent, és molt agraïda. Penseu que si nosaltres fóssim persones que treballéssim a hisenda recollint impostos, clar, la gent no ens estimaria gaire, però no és aquest el cas, sinó que posem música, dediquem cançons a persones que moltes vegades estan celebrant un aniversari, i amb això la gent és molt agraïda.

-Què és el que no t'agrada?

-No m'agrada que nosaltres treballem també els dies festius. Per exemple, vosaltres el dia de Nadal esteu a casa amb la família, nosaltres aquest dia si cal treballem, jo treballo de dilluns a divendres, i si el dia de Nadal cau en un dimecres em tocava treballar. De tota manera no m'importa gaire, perquè són molts pocs dies a l'any i també són dies que són molt macos per tractar amb la gent.

-Molt bé, moltes gràcies!.

-Ens acomiadem des de RM Ràdio Mataró i fins a una altra ocasió!

12 de novembre

*Avui recordo que un dia
els nostres camins es van creuar,
i més endavant vaig entendre
que no va ser casualitat.*

*Ens vas ensenyar que un somriure
era més fort que qualsevol crit,
capaç d'il·luminar-nos les mirades,
i la teva implicació d'omplir les classes,
fent tots aquells moments inoblidables.*

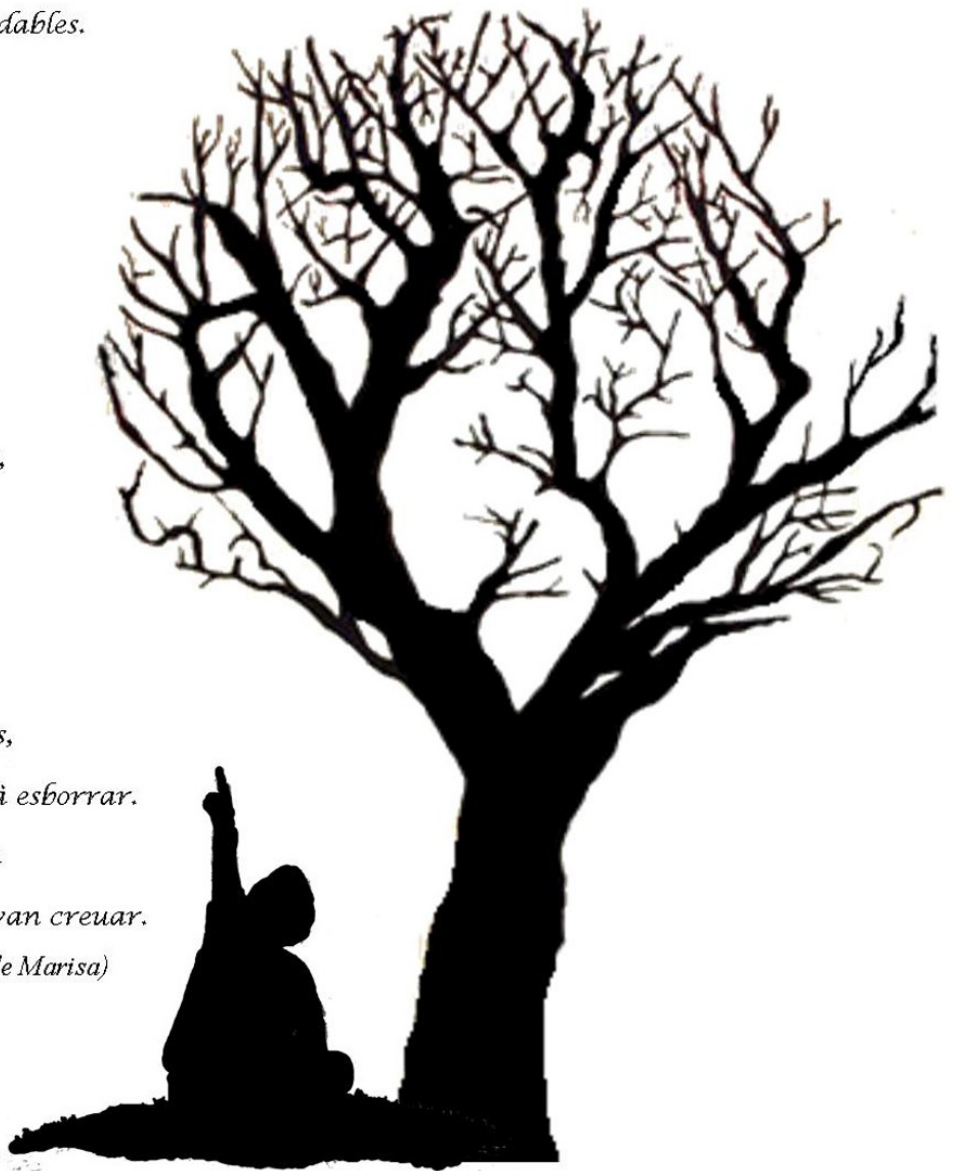
*Es feia impossible imaginar
que un dotze de novembre
la teva llum s'apagaria.
S'enfosquí la nostra ànima,
s'inundà la nostra mirada (...)*

*Hi ha tantes coses per descobrir,
queden tantes per aprendre,
tantes paraules per dir,
tantes lletres per escriure.*

*El teu passeig ha deixat petjades,
que mai la pluja de l'oblit podrà esborrar.
Quedaran en la nostra memòria
gràcies a aquells dies en què es van creuar.*

(En memòria de Marisa)

Adrián González M

CARTA ABIERTA AL CIELO

Hola Marisa, ¿Cómo se está por allí arriba?.

Seguramente tranquila y echándonos un ojo de vez en cuando. Todos sabemos que en algún momento llegará nuestra hora, pero cuando ésta llega no la aceptamos con buena cara.

Quién me iba a decir a mí, cuando me levanté de la cama como cada mañana, que acabaría mirando al cielo para hablar contigo.

Aún me acuerdo del primer día que te vi, con esa sonrisa que siempre conseguía sacar lo mejor de mí.

Al poco tiempo ya me consideraste tu secretaria personal. Te gustaba mucho mi letra que como tú solías decir era “ clara y limpia ”.

Luego pasé de secretaria a ayudante de laboratorio. Siempre me había hecho ilusión ponerme tu bata blanca, hasta que un día lo conseguí.

Como todas las personas también te enfadabas, pero luego me daba cuenta de que todo lo que hacías, siempre era por nuestro bien.

Me has visto crecer, cambiar y madurar.

Tú me enseñaste a creer más en mí misma, a tener confianza y luchar por lo que siempre quise. Ahora me he quedado sola en el camino.

Tú ya no estás para acompañarme y me he dado cuenta de lo mucho que significabas en mi vida. Me llevo un maravilloso recuerdo de ti.

La última vez que te vi me dijiste: “relájate, concéntrate y todo te saldrá, sin prisa pero sin pausa” y me guiñaste el ojo.

No sabes lo que significa para mí haberme despedido así, porque me volviste a regalar una vez más uno de tus sabios consejos.

Lo único que me gustaría que supieras es que te quise y te querré siempre y que no te olvidaré nunca.

¿Te has dado cuenta de lo que hemos organizado para ti? Te hacías querer y te has ido de golpe.

Primero me costará acordarme de ti sin que nos caiga una lágrima, pero poco a poco con el sabio tiempo te recordaré con una sonrisa y un suspiro por haber tenido la suerte de conocer a una maravillosa persona, de la que muchos tendrían que tomar ejemplo.

Gracias por todo.

Aida Chammas

1. Què et va fer escollir la carrera científica?

A 5è de batxillerat vaig tenir la gran sort de trobar una molt bona professora de ciències naturals, una gran biòloga i pedagoga, que es deia Angeleta Ferrer i que em va fer despertar l'interès per la natura i les ciències en general.

2. Des de quan et va començar a agradar aquesta professió?

Quan vaig començar a donar classe de física i química de l'antic BUP en una escola privada, vaig adonar-me que m'agradava molt explicar i transmetre tot allò que sabia.

3. Des de petita ja t'atreia, o vas decidir dedicar-t'hi més endavant?

Ho vaig decidir més endavant. Com la majoria de vosaltres, a la vostra edat, no pensava en ser professora.

4. Quants anys portes exercint com a professora?

15 anys.

5. Per a tu què és la nutrició? I la salut?

En el passat, la salut volia dir NO estar malalt. Ara vol dir més coses, vol dir tenir un benestar físic,

Entrevista a MARISA ALBELDA

Especialista en salut i nutrició, llicenciada en ciències físiques i químiques i farmàcia, també exerceix com a professora en el centre d'educació IES Joan Oró de Martorell.

→ mental, emocional, social, ambiental, etc.

Quant a la nutrició, aquesta ens proporciona els nutrients adequats perquè l'organisme funcioni bé.

6. Creus que la joventut porta una vida sana i saludable?

En general sí, però crec que haurien de fer més esport i més activitats en grup i a l'aire lliure. Penso que passen massa hores tancats a casa davant de l'ordinador.

7. Series tan amable de donar-nos algun consell per tenir una vida saludable?

Insisteixo en el què he dit abans.

-Fer més esport i/o exercici físic.

-Portar una dieta equilibrada.

-Dormir 8 hores per a no acumular cansament.

-Millorar l'alimentació i els hàbits d'higiene.

-I NO menjar tantes "xuxes".

Entrevista realitzada al juny de 2009 per Adrián González, Albert Gil, Sandra Navarro, Anna Mª Cases i Katherine Escalante, alumnes de 4t d'ESO, amb motiu del Crèdit de síntesi del curs passat

“Angeleta Ferrer em va fer despertar l'integrés per la natura i les ciències en general”.

Moltes gràcies, intentarem amb aquests consells portar una vida més sana i saludable, tant per dintre com per fora.

Foto: Adrián González i Albert Gil

Sortides

Són moltes les sortides que s'han organitzat al nostre institut. Segurament has participat en algunes d'elles. A continuació et parlarem d'algunes d'aquestes:

MADE
in
I.E.S. Joan
Oró

Musical La Bella y la Bestia

Els alumnes de quart d'E-SO van anar durant el primer trimestre a veure un musical al Teatre Musical de Barcelona. Es tractava de La Bella i la Bèstia, una superproducció, d'èxit mundial, que presenta magnífiques cançons, una posada en escena increïble i escenaris enlluernadors.

La Bella i la Bèstia és un conte clàssic que narra la història d'un Príncep arrogant i egoista que vivia en un magnífic castell.

Una nit d'hivern es presenta davant les portes del seu castell una vella esparracada i li demana que la deixi entrar per tal de protegir-se del fred. A canvi de la seva hospitalitat li ofereix una rosa vermella.

El Príncep en veure el seu aspecte li nega l'entrada. Aleshores la vella es converteix en una bellíssima fetillera i, com a càstig per la seva maldat, transforma al Príncep en una Bèstia i a tots els seus criats en Objectes

Encantats.

La fetillera dona la rosa al Príncep: si aconseguix l'amor d'una noia abans que caigui l'últim petal, l'embruix es desfarà, però si no, continuarà essent una bèstia per sempre.

Maurice un inventor, que viu en el poble veí es perd dins del bosc i troba el castell. La Bèstia el converteix en el seu presoner fins que la seva filla Bella, una bella i somiadora jove, el troba i decideix intercanviar-se per ell.

Teatre La Passió d'Olesa de Montserrat

Aquesta sortida la va organitzar el departament de llengua castellana i literatura, adreçada als alumnes de primer d'ESO.

Es tractava de veure les instal·lacions del teatre i el seu funcionament.

Es va explicar als alumnes quins oficis hi ha al món teatral (vestuaris, directors, tramoistes, actors i actrius, tècnics de so i d'il·luminació, regidors etc.).

Els alumnes es van assabentar de trucs que es posen en escena i el to de veu en el qual han de parlar els personatges quan actuen.

També es van comentar les mides que té l'escenari i quina capacitat de públic té (té capacitat per 1.432 persones) .

Riu Anoia

El
Apadrinament
pels alumnes de 1r
d'ESO

passat 11 de novembre de 2009, els alumnes de primer d'ESO van fer una sortida al riu Anoia. Aquesta activitat coneguda com "Apadrinament" es va portar a terme a la zona del Molí Fariner (Martorell) i està emmarcada dins dels projectes d'Escola Verda.

Els alumnes van fer una inspecció bàsica del riu recollint dades físiques (temperatura, amplada, fondària, velocitat) . Per calcular la velocitat van elaborar uns vaixells amb material reciclat. També van fer feina d'identificació de plantes i de reconeixement d'animals.

Sortides Aula Oberta

Són moltes les sortides que ha organitzat l'aula oberta. Al primer trimestre es va fer una sortida a Montserrat. Es tractava de treballar la cohesió grupal, passant el dia, caminant i fent activitats per cohesionar el grup.

D'altra banda els alumnes de l'aula oberta fan un projecte durant el curs, i dins d'aquest projecte hi ha un apartat que es diu Tastet d'oficis.

Els alumnes han anat a veure diversos oficis.

Es van organitzar dues sortides per conèixer els serveis que pot oferir Martorell.

Els alumnes portaven un plànol dels carrers i havien de mirar quines botigues hi havia a cada carrer i quin sector predominava.

Arrel d'això, com que van veure les diferents professions, en van triar algunes per veure com eren i aprofundir en elles. Així els alumnes van visitar el parc forestal de Can Cases, i els forestals els van ensenyar la feina de forestals i jardineros.

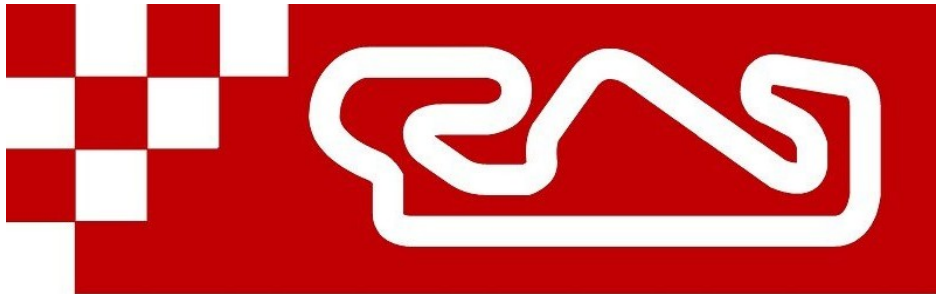
Sortida al Circuit de Montmeló

Aquesta sortida la va realitzar el departament d'automoció. Anava adreçada a tots els alumnes d'aquesta especialitat.

La sortida es va realitzar des de l'IES amb un autobús que va fer el trajecte des del nostre centre fins al circuit de Montmeló. A la tornada l'autobús que ens portava va sortir des del mateix circuit fins a l'institut.

La sortida va començar a les 8 hores del matí i va finalitzar a les 14 hores.

El motiu de la sortida va ser as-

sistir a un entrenament oficial de fórmula 1 per veure com es posaven a punt els cotxes, era una sortida lúdica, sense pretensió educativa, als alumnes se'ls va exigir únicament que fossin respectuosos amb la resta d'assistents a l'acte i amb les instal·lacions.

Volem remarcar que no hi va haver cap incident i tot va transcórrer segons allò previst.

Aquest any el departament d'automoció també ha organitzat una sortida al saló del cotxe retro (antic).

Sortida al Riu Anoia

(Cicles Formatius de química)

Com cada curs els alumnes de cicles formatius de química de l'IES Joan Oró surten al riu Anoia a fer les inspeccions del Projecte Rius.

És una activitat que els hi motiva molt, s'ho passen d'allò més bé entrant amb

les botes dins de l'aigua i buscant macro invertebrats que ens bio indiquin l'estat del riu.

En la sortida del mes d'octubre hem observat plecòpters, bioindicadors de bona qualitat de les aigües, que anys enrere no havien trobat. També una aigua menys tèrbola que donava conductivitats baixes. Què està passant? Està millorant el nostre tram? S'haurà instal·lat alguna depuradora nova per sobre del nostre punt de mostreig?

Sant Jordi

Dià del llibre i la rosa

De fet, abans va ser la rosa. La rosa està documentada des del segle XV, quan a Barcelona se celebrava per Sant Jordi una fira d'aquesta flor més olorosa i poètica que cap altra. Una fira que, molt literàriament, acabaria sent coneguda com la dels enamorats. Però la festa del llibre i de la lectura va arribar molt més tard, el 1930.

Des d'aleshores la festa del llibre i de la rosa han anat de bracet.

A més, es va voler que coincidís amb la diada de Sant Jordi en homenatge a William Shakespeare i a Miguel de Cervantes els quals, presumiblement, moriren el 23 d'abril de 1616.

Al nostre institut, el programa d'actes per celebrar aquest dia ha estat molt variat. Cal dir que també es va celebrar el mateix

dia el dia de la Terra.

Els alumnes de primer d'ESO van començar el dia amb el pla lector que desenvolupa el nostre institut. Es tracta de dedicar uns vint minuts a la lectura.

Cada alumne tria el llibre que portarà. Es pretén fomentar així el gust per la lectura.

Després van poder gaudir d'un taller de meteorologia, amb el nom "Quin dia farà demà?", que coordinava el professor Miquel Márquez des d'experimentals.

Finalment van fer una visita guiada al bookcrossing (intercanvi de llibres) i a un taller de confecció de punts de llibre.

Els alumnes de segon d'ESO van començar també amb el pla lector, per després anar a escoltar un recital poètic a càrrec d'alumnes de tercer d'ESO. El recital es va fer al gimnàs del centre i els professors que el

coordinaven eren la Míriam Cuadrado i la Montse Escofet.

Per acabar el matí van assistir a un taller de forns solars a partir de material reciclat que coordinava la professora Hillion Veronique d'experimentals.

Els alumnes de tercer d'ESO van començar amb el pla lector i també van assistir al recital poètic a càrrec dels alumnes de tercer.

Després van poder participar en una gimcana científica coordinada per la Lúdia Marín i el Josep Maria Ros del departament d'experimentals.

Per als alumnes de quart d'ESO es va organitzar una visita i apadrinament del riu Anoia. Aquests van anar al riu i van observar l'estat de conservació de l'entorn. Posteriorment van agafar mostres de fang, per veure si hi havia cap animallet dels que habiten al marge dels

rius i també van mesurar la fon-
dària i el pH de l'aigua del tram
de riu que cada equip tenia as-
signat.

Es van anotar totes les dades
en una fitxa que portava el capi-
tà de cada grup.

Els coordinadors d'aquesta acti-
vitat eren els professors Jordi
Soler i Alfonso Clemente, del
departament d'experimentals.

Una vegada feta la inspecció
del riu van tornar cap a l'institut
per assistir a un recital poètic
que feien els alumnes de quart
d'ESO i primer de batxillerat.

Els coordinadors d'aquesta acti-
vitat van ser la Míriam Cuadra-
do, el Pep García i la Pilar Ur-
balla.

Pel que fa als alumnes de batxi-
llerat van iniciar el matí amb el

pla lector i després van partici-
par al recital poètic on van as-
sistir-hi també els alumnes de
quart d'ESO.

Els alumnes de batxillerat van
llegir poemes de Joan Maragall.
El matí va finalitzar amb el lliu-
rament de premis a les millors
poesies fetes pels alumnes del
nostre centre.

Premis Sambori 2010

El passat 17 de març tres alum-
nes del nostre institut van reco-
llir un premi de narració curta,
del certamen literari Sambori de
la demarcació d'Alt Penedès,
Anoia i Baix Llobregat organit-
zat per Òmnium.

La Camila Bellone va guanyar
el primer premi de la categoria
“ Primer cicle de secundària ”,
i la *Paula García Solís* va gua-

nyar un accèssit en la mateixa
categoria.

La Irene Gutiérrez, alumna de
segon de batxillerat, va aconse-
guir el primer premi de la cate-
goria de “ Batxillerat i Cicles
Formatius ”.

A més, la *Paula García Solís*
també ha guanyat aquest any el
primer premi de poesia del cer-
tamen poètic Andreu Trias.

Premis Vila de Martorell 2010

Ja ha sortit publicada la llista de
guanyadors dels Premis Vila de
Martorell 2010, i tres són alum-
nes del nostre centre:

Xavier Eudald Edwards Coral.

Adrián González Martínez.

Guillermo Martín Argüelles.

Guillermo Martín Argüelles de segon de batxillerat ha guanyat un accèssit pel seu treball de recerca “Els primers anys del franquisme a Martorell”.

Adrián González Martínez, alumne de quart d'ESO B, ha guanyat un accèssit en la categoria de treball audiovisual pel seu document “Mediació entre iguals”.

Xavier Eudald Edwards Coral de primer de batxillerat ha guanyat el premi al millor poema amb aquests versos:

El teu art n'és l'encant

Entremig la segona i la vuitena
de la burg dels gratacels,
la diagonal de la ciutat hi roman,
i el teu art n'és encant.

Justament en l'anomenada escena
on desitges tu anar,
els desitjos hi arriben en espant,
i el teu art n'és encant.

Si no altre, demà hi arribaràs,
en un any o en un mes,
hi estaràs tapada per un antifàs.

Si no ceba, seràs seda,
plec de pols potser, encara valent res,
i el teu art sent-ne encant.

Mediació entre iguals

A l'esquerra, poesia guanyadora “El teu art n'és l'encant”, de Xavi Edwards i, a dalt, alguns fotogrames del curt “Mediació entre Iguals”, d'Adrián González.

Abísola, Campionat de Catalunya Cadet en pista coberta

Abisola Zainab, atleta de l'AEM ha participat, el passat cap de setmana, en el Campionat de Catalunya en Pista Coberta a la categoria Cadet.

Abisola, tot i els nervis, ha fet un gran campionat en la seva primera cita amb l'alta competició a la Pista Coberta.

A Vilafranca aquest cap de setmana Abisola tenia dos reptes a les dues proves que es va inscriure: 60 m.ll. i salt de llargada, passar a la final i millorar les seves marques acostant-les si fos possible

a la mínima estatal.

Abisola es va classificar per la final dels 60 m.ll. per temps (8.40) en 8é lloc. A la final va recuperar un lloc sense finalment 7ena i millorant la seva marca (8.36).

Al salt de llargada Abisola va accedir als salts de millora en 7ena posició i va guanyar dues posicions, classificant-se finalment al 5è lloc amb una marca de 4.82, que es la seva millor marca personal.

Entrevista a ANDRÉS CARRASCO

Professor d'educació física de l'IES Joan Oró de Martorell

—Per què vas decidir ser professor d'educació física?

Perquè m'agradava l'esport i és l'única feina que em permet fer la feina que faig des de fa 10 anys com a entrenador d'un equip infantil A del Futbol Club Barcelona.

—Explica una mica en què consisteix aquesta feina com entrenador d'un equip infantil A.

Es tracta de vint nens nascuts al 1996. Ara fan segon d'ESO. Aquests nens entrenen tots els dies i el cap de setmana tenen el partit de lliga corresponent. D'aquests vint nens un és del Camerun, un altre de Mali, hi ha un altre que és del Senegal, dos són d'Alacant, un és de Mauritània i un altre és de Venèçuela.

Aquests nens que viuen massa lluny dels seus pares viuen a La Masia. La Masia és una casa pairal de 1959.

—Com es seleccionen aquests nens de fora?

El Futbol Club Barcelona té informadors per molts països. Hi ha uns 85 informadors, veuen com juguen els nens d'equips d'altres països i si consideren que hi ha un jugador interessant ens avisen.

—Quin és l'objectiu fonamental d'aquests nens?

L'objectiu fonamental

d'aquests nens és arribar al primer equip del Barcelona. Bojan Krkic, per exemple, va entrar com aquests nens. Va començar al primer equip de futbol base fins arribar al primer equip del Barça. Va estar-hi uns 9-10 anys.

—Sempre són els mateixos nens o hi poden haver canvis?

Es poden anar renovant si es troben jugadors més bons i hi ha algú que no rendeix prou.

—Influeix el fet que entrenin tots els dies en el seu rendiment acadèmic?

Això depèn, hi ha nens que treuen molt bones notes malgrat entrenar tots els dies. En canvi n'hi ha d'altres que no. Cada trimestre se'ls demana les notes per veure com van i pressionar-los una mica.

—Què fan aquests nens quan acaba la lliga al maig?

Quan acaba la lliga normalment els conviden a diferents tornejos. Alguns són a fora d'Espanya. Aquest any anirem a Itàlia. El cap de setmana del 19 i 20 de juny participen en un torneig que emetrà la Sexta a Lleó. Es tracta d'un torneig internacional.

—Com vas aconseguir aquest treball d'entrenador?

Quan estudiava INEF a Barcelona un professor en va recomanar per entrenar als més petits (escola de futbol de 7 anys). D'això fa ja 10 anys.

El meu somni és arribar a ser entrenador de primera divisió.

Aquest objectiu és difícil, però no impossible. Una altra opció és arribar a preparador físic.

—Quins estudis vas fer per poder ser professor d'educació física?

Vaig estudiar INEF a Barcelo-

na. Jo vivia a Vilafranca del Penedès i tots els dies anava i tornava. Vivia amb els meus pares. El meu pare treballa com a xofer i en aquell moment cobria la línia d'autobús que uneix Vilafranca del Penedès amb Barcelona. Gràcies a això hi podia anar de franc.

Com a curiositat us diré que el meu pare va ser el xofer que va anar aquest any, amb els alumnes d'aquest institut, a l'esquiada.

Ara visc a Vilafranca. El considero el meu poble i m'agrada. La platja la tenim al costat i també el millor vi del món.

—Quan vas començar a donar classe a alumnes d'institut?

Em vaig apuntar a les llistes d'ensenyament i vaig començar quan va passar un any. Fins aquest moment treballava com a comptable a una oficina amb corbata, quan em vaig adonar

que m'anaven a trucar per treballar a ensenyament vaig pactar amb l'empresa el meu acomiadament.

—Quin va ser el primer institut on vas donar classes?

El primer institut va ser el Rafael Casanova de Sant Boi. No em vaig posar gaire nerviós perquè ja exercia com a entrenador de l'equip infantil A del Barça i em semblava una feina semblant. El que sí és cert és que actuava com si fos un sergent per evitar que els alumnes s'adonessin que era una mica nerviós.

—Has passat per molts instituts?

He estat a 15 centres. Recordo especialment l'IES Josep Mesures i Busquets, que és el centre on vaig donar classes l'any passat. Els companys del meu departament eren molt agradables. Després de la jornada laboral van quedar alguna vegada fora de l'institut per prendre alguna cosa o sopar.

—Tens algun somni que encara no hagis realitzat?

Sí, per exemple, un que pròximament veuré realitzat és tenir un fill. M'agradaria que fos un nen feliç, que practiqués algun esport, però no un en concret, que faci el que més li agradi.

LA MEDIACIÓ RESPON

(mediaciojoanoro@gmail.com).

Des de la revista de l'IES Joan Oró hem parlat amb dues persones relacionades amb la mediació al nostre centre. Aquestes dues persones són el Toni Vernet, que és el professor que coordina les mediacions, i un alumne de tercer d'ESO B, el Guillem Rodríguez.

El Guillem Rodríguez s'està formant a l'actualitat per poder exercir com a mediador l'any vinent.

Molts dels alumnes del nostre institut no saben exactament que és o que es fa a mediació i per això en aquest article en farem cinc cèntims.

A l'IES Joan Oró la mediació porta fent-se sis anys, aquest és el sisè any. La va començar a coordinar el Toni Vernet i encara continua fent aquesta tasca.

Va sorgir a partir d'un curset que va oferir el departament d'ensenyament, es tractava

d'un curset de formació que es va realitzar al nostre centre.

Podien participar-hi professors, alumnes, pares i personal no docent del centre.

L'any següent la direcció va oferir la coordinació al Toni Vernet per posar en pràctica la mediació aquí al centre.

El primer any els mediadors eren els alumnes que van fer el curset i van dir que volien continuar, i quatre o cinc professors.

El segon any no hi havia quasi mediadors, perquè els alumnes

s'havien fet grans i no podien continuar. Només hi havia tres mediadors. Després es va decidir preparar els mediadors oferint una extraescolar, un taller a la tarda. D'aquesta manera es van formar els futurs mediadors durant dos anys. S'hi van apuntar dotze alumnes.

Després es va pensar fer una optativa a tercer d'ESO per formar els futurs mediadors.

Els mediadors en actiu sempre són alumnes de quart d'ESO, perquè es considera que tenen més maduresa i donen més seguretat als altres.

La modalitat del centre és que els alumnes mediadors són els que fan a soles la mediació, a no ser que sigui un cas difícil.

La mediació es fa a l'hora del pati, si no és urgent i requereix que s'agafi hora de classe.

L'espai utilitzat és a més una tutoria situada al primer pis. Com n'està informat el Toni? Hi ha una bústia situada al costat del despatx del cap d'estudis, els alumnes busquen el Toni per explicar-li, també hi ha un correu electrònic:

(mediaciojoanoro@gmail.com).

El Toni s'informa, parla amb els interessats i els aconsella que vagin a mediació.

Quan els alumnes mediadors

fan la mediació hi ha un document escrit on s'hi posen els acords als quals s'ha arribat. Passat un temps es revisa. El 90% de problemes es resol bé, i l'altre 10% no, es dóna una altra oportunitat i, sinó, es passa al cap d'estudis.

Pel que fa a l'optativa de tercer per formar els futurs mediadors, es tracta de fomentar el treball en grup. Una activitat que s'acostuma a fer es tocar el sostre del gimnàs, ajudant-se entre tots els alumnes per arribar-hi.

La campanya Bons Col·legues també està impulsada per l'equip de mediació.

Es tracta d'ensenyar a desenvolupar actituds que fomentin el companyonisme i el bon rotllo entre els alumnes de l'institut, evitant baralles i situacions conflictives.

Es parla a les tutories, i es proposen activitats de bons col·legues, per exemple, fer una tarda de jocs no competitiu, per ajudar-se uns als altres, aprendre a dialogar, escoltant-se, debatre temes d'interès seguint el torn de paraula etc. Es tracta d'aplicar després tot això en el dia a dia.

També hi ha al centre alumnes apadrinats per mediadors. Són alumnes nous, de primer, que

presenten dificultats d'integració.

Es designa uns alumnes de tercer o de quart d'ESO per parlar del seu problema amb aquests alumnes de primer, veure com va evolucionant la situació etc.

Aquests alumnes apadrinats són o massa tancats (no s'obren a l'exterior amb facilitat) o bé busquen problemes, acumulen amonestacions, baralles etc.). Es tracta de fer-los pensar on està el problema i prendre mesures, ensenyar estratègies per aprendre a evitar-los.

A més aquest any s'han continuat fent diverses accions per donar a conèixer la mediació. Es va fer una xerrada informativa a la sala d'audiovisuals, adreçada als alumnes dels cicles formatius i batxillerat.

Es tracta d'engegar la mediació també entre els alumnes dels cicles formatius i batxillerat.

El nostre centre ha participat en la primera trobada d'innovació del Baix Llobregat que es va fer a Viladecans, presentant un curtmétratge.

Els altres centres van presentar pòsters power-points, pel·lícules, material audiovisual etc.

La trobada va durar dos dies. Era bàsicament una mostra del que es fa en cada centre.

En una classe qualsevol, i en un IES qualsevol...

Alguna persona s'aprofita d'un moment de distracció per pendre l'estoig.

Amagaré l'estoig a la taquilla.

Profe... Puc anar al lavabo?

??

Eh! On està el meu estoig?

Qui té l'estoig?

Ei! Profe, ha pogut ser el nen que acaba d'anar-se'n...!

Vaig a veure si puc parlar amb ell. Segur que ha estat una broma.

El diàleg es converteix en un cúmulo de malentesos i acaba en baralla.

Adrián González
Ainoa Luzón
Alumnes que han fet de personatges.

I si ens veiem COM A PARES?

Moltes vegades els adolescents critiquen els seus pares, però han pensat alguna vegada què farien ells si haguessin d'educar els seus fills. Educar és una tasca fàcil o difícil? Com es corregeix adequadament el comportament d'un fill que no va pel bon camí? I si no et fa cas de cap de les maneres?

En les classes d'educació Ètico-cívica, els alumnes de batxille-

rat han estat debatent sobre alguns problemes relacionats amb l'ús de les drogues.

Una bona forma de reflexionar sobre el tema és escriure la seva resposta personal a aquesta pregunta:

Què faria jo si fos pare d'un fill/a de 16 anys que comença a tenir problemes amb el món de la droga?

Si intentem veure'ns com a pa-

res potser també seria una mica més fàcil entendre'ls quan prenen certes decisions. Què us sembla?

A continuació podreu llegir tres reflexions d'alumnes de primer de Batxillerat B:

Tamara Subi

Des del meu punt de vista, veient com creixen les noves generacions veig que molts pares donen per fetes moltes coses. Donen llibertat als seus fills creient que ja són grans, i s'equivoquen.

Si fossin els meus fills caldria ensenyar-los des de petits que consumir aquest tipus de substàncies no pot aportar-los res bo, que no serveix per a cap altra cosa que fer mal a si mateixos i als que estan al seu voltant, però això és una cosa que hauríem d'ensenyar des del principi.

Els pares han de fer un treball constant en aquest sentit, perquè els seus fills no caiguin en aquest error.

Caure en aquest error pot tenir danys irreversibles, ja que una vegada dins és molt difícil de sortir-se'n. Així que haurem de fer el màxim possible perquè això no passi.

David Calderón Franco:

Si jo fos pare, per començar, el que faria és inculcar al meu fill o filla uns valors.

Crec que el problema relacionat amb l'adolescència i les drogues està molt encadenat amb els valors que es veuen a casa. →

—> Amb això vull dir, que un pare, no pot donar per fet que a l'institut, amb l'educació escolar en general, se li inculcarà al seu fill la idea que la droga és dolenta.

El que és greu és que en realitat ja tracta de transmetre aquesta idea, però la gent que cau a la grapa de la droga, crec, que són persones amb poca personalitat, caràcter, que necessita fer-se notar.

Els pares sens dubte haurien d'intervenir en aquest tipus de coses i, si realment saben que el seu fill consumeix, tallar pel sa.

Jo si fos pare, el que primer faria, com diuen les meves companyes, és atribuir-li la idea de què drogar-se no és sa, no és bo, donant-li exemples de coneguts, amics i familiars, i de com han acabat.

I sens dubte no fer el mateix, no drogar-se, amb això incloc el tabac, què li pot recriminar un pare al seu fill que fuma si ell ho fa des de la mateixa edat que ell?... RES.

Per tant, en primer lloc no podem inculcar uns ideals als nostres fills si fem el mateix que ells. Després si realment sabem que es droga, jo canviaria de població, companyies, el que sigui i buscaria centres especialitzats.

És el teu fill i per ell o ella fas el que sigui.

Crec que això que tu tries les teves amistats és cert, però si fos pare estaria molt pendent amb qui va el meu fill, i si fos amb algú que no m'agradés, li ho diria i l'obligaria a abandonar-lo. En un futur ho agrairia.

Aïda Chammas

En primer lloc, no dic que tota la gent jove que consumeix drogues siguin covards, però sota el meu punt de vista, això sí que es compleix. De vegades donar massa confiança i llibertat als fills i no educar-los com cal des de petits, pot tenir conseqüències irreversibles.

Observant gent madura que ha estat diversos anys enganxada a la droga, veus que la seva infantesa no ha estat gens fàcil, fins i tot m'atreviria a dir que no la van tenir mai.

Per tant, si malgrat això no aconseguixo que el meu fill eviti prendre drogues l'ajudaria allunyant-lo de les males influències i portant-lo en algun lloc especialitzat perquè li poguessin donar una segona oportunitat a la vida.

Si ets alumne de 4t o Batxillerat i tens ganes d'expressar-te i donar la teva opinió, entra al blog d'en Fernando:

<http://lorentefernando.blog.com.es/>

La revista de l'IES Joan Oró / juny de 2010/ número 3